

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 2/12
V Lucemburku dne 24. ledna 2012

Rozsudek ve věci C-282/10
Maribel Dominguez v. Centre informatique du Centre Ouest Atlantique,
Préfet de région Centre

Směrnice o úpravě pracovní doby brání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok skutečně odpracovanou dobou v trvání nejméně deseti dnů

Tento nárok nemůže být dotčen, má-li pracovník řádné pracovní volno z důvodu nemoci, ať již v důsledku nemoci nebo úrazu, k němuž došlo na pracovišti či jinde

Směrnice o úpravě pracovní doby¹ zakládá povinnost členských států přijmout nezbytná opatření, aby měl každý pracovník nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání nejméně čtyř týdnů v souladu s vnitrostátními právními předpisy (článek 7).

Maribel Dominguez utrpěla v listopadu 2005 při cestě ze svého bydliště na pracoviště úraz. V důsledku tohoto úrazu byla od 3. listopadu 2005 do 7. ledna 2007 v pracovní neschopnosti. Obrátila se na francouzské soudy s cílem získat 22,5 dnů dovolené za tuto dobu, které jí její zaměstnavatel, Centre informatique du Centre Ouest Atlantique („CICOA“), odepřel, a podpůrně dosáhnout vyplacení náhrady ve výši přibližně 1 970 eur. Maribel Dominguez totiž tvrdí, že úraz při cestě do zaměstnání je pracovní úraz a vztahuje se na něj stejný režim. Podle jejího názoru musí být pro výpočet její placené dovolené doba přerušení její pracovní smlouvy v důsledku úrazu při cestě do zaměstnání považována za skutečně odpracovanou dobu. Vzhledem k tomu, že M. Dominguez se svým návrhem neuspěla, podala kasační opravný prostředek.

Cour de cassation (Francie) se Soudního dvora tázal na slučitelnost francouzské právní úpravy, která podmiňuje vznik nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok tím, že zaměstnanec odpracoval během referenčního období (v zásadě jeden rok) u téhož zaměstnavatele nejméně deset dní (nebo jeden měsíc před únorem 2008). Francouzská právní úprava jako skutečně odpracovanou dobu uznává dobu přerušení plnění z pracovní smlouvy mimo jiné z důvodu pracovního úrazu, přičemž úraz při cestě do či ze zaměstnání nezmiňuje.

Ve svém rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr zaprvé odpověděl, že směrnice musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které podmiňuje nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok skutečně odpracovanou dobou v trvání nejméně deseti dnů (nebo jednoho měsíce) během referenčního období.

Soudní dvůr připomněl, že nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok musí být považován za zásadu sociálního práva Unie, jež má zvláštní význam a od níž se není možno odchýlit, přičemž její provedení příslušnými vnitrostátními orgány může být uskutečněno pouze v mezích výslovně stanovených směrnicí. I když členské státy mohou definovat podmínky pro výkon a provádění nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok, nemohou podříditi samotnou existenci tohoto nároku jakékoliv podmínce a vyloučit samotný vznik tohoto nároku výslovně přiznaného všem pracovníkům.

Soudní dvůr kromě toho potvrdil, že směrnice nečiní rozdíl mezi pracovníky, kteří jsou během referenčního období nepřítomni v práci na základě pracovního volna z důvodu nemoci, a těmi, kteří

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

během uvedeného období skutečně pracovali². Z toho vyplývá, že pokud jde o pracovníky, kteří mají řádné pracovní volno z důvodu nemoci, nemůže členský stát vázat nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok přiznaný touto směrnicí všem pracovníkům na podmínku, že tito pracovníci během referenčního období stanoveného uvedeným státem skutečně pracovali.

Zadruhé Soudní dvůr upřesnil, že vnitrostátní soudy jsou při použití vnitrostátního práva povinny vykládat vnitrostátní právo v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu směrnice. Aby zajistil její plnou účinnost, musí vnitrostátní soud ověřit, zda může vykládat vnitrostátní právo tak, že umožňuje nahlížet na nepřítomnost pracovníka z důvodu úrazu při cestě do či ze zaměstnání jako na nepřítomnost z důvodu pracovního úrazu. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůraznil, že podle směrnice nemůže být v případě žádného pracovníka, ať již má během uvedeného období pracovní volno z důvodu nemoci v důsledku úrazu, k němuž došlo na pracovišti či jinde, nebo v důsledku nemoci jakékoliv povahy či původu, dotčen jeho nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok.

Pokud by však takový výklad vnitrostátního práva v souladu se směrnicí nebyl možný, musí uvedený soud přezkoumat, zda se pracovník, jako je M. Dominguez, může dovolávat přímo směrnice. V tomto ohledu Soudní dvůr nejprve konstatoval, že ustanovení směrnice se z hlediska obsahu jeví jako bezpodmínečná a dostatečně přesná, aby se jich jednotlivci mohli dovolávat vůči členskému státu před vnitrostátními soudy. Dále vzhledem k tomu, že jednotlivci se nemohou dovolávat směrnice přímo vůči soukromým osobám, musí vnitrostátní soud ověřit, zda se jí lze dovolávat vůči CICOA v závislosti na postavení, v němž jedná (soukromoprávní či veřejnoprávní subjekt). V případě, že se směrnice lze vůči CICOA dovolávat, je vnitrostátní soud povinen nepoužít jakékoliv odporující vnitrostátní ustanovení.

Pokud tomu tak není, může M. Dominguez podat proti státu žalobu na určení odpovědnosti za účelem získání náhrady škody utrpěné v důsledku neuznání jejího nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok vyplývajícího ze směrnice³.

Zatřetí má Soudní dvůr za to, že směrnice umožňuje členským státům stanovit dobu trvání placené dovolené za kalendářní rok lišící se podle příčiny nemoci za podmínky, že tato doba bude rovna minimální době čtyř týdnů zaručené touto směrnicí nebo delší.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu unijního práva nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku](#) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. ledna 2009, Schultz-Hoff a další (C-350/06 a C-520/06), viz také [TZ č. 4/09](#)

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. listopadu 1991, Francovich a další, C-6/90 a C-9/90).